

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

*Grisman Timur Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în mun.
Xxxxx, str. Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 20.12.2018 – 23.10.2019;*
- 2. instanța de apel: 12.11.2019 – 26.02.2020;*
- 3. instanța de recurs: 30.06.2020 – 15.10.2020.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul central) din 23.10.2019, Grisman Timur a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Grisman Timur a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Grisman Timur pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Guznac Ion împotriva inculpatului s-a admis. S-a dispus încasarea de la Grisman Timur în beneficiul părții vătămate Guznac Ion suma de 6200 (șase mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

S-a admis solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Grisman Timur la 11.11.2018, în jurul orei 18:00, aflându-se în mun. Bălți, acționând cu intenție, cu scop de a induce în eroare pe cet. Guznac Ion, prin prezentarea ultimului unei fapte minciunoase, însoțită de comportament dolosiv și viclean, invocând, că va asculta puțin timp muzica din telefonul mobil, ilegal, a dobândit de la cet. Guznac Ion, telefonul mobil de model "Xiaomi Redmi Note 5", de culoare neagră, cu numere IMEI: xxxxx și xxxxx, în care a fost activă cartela SIM cu numărul xxxx și cu card-SD de memorie cu capacitatea de 32 GB, după care s-a eschivat de la fața locului, cauzând părții vătămate Guznac Ion prejudiciul material considerabil estimat prin sumă totală de 6200 lei.

Tot, Grisman Timur, la 05.12.2018, aproximativ la ora 16:00, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, aflându-se la intersecția străzilor 31 August și str. Moscovei, mun. Bălți, în timpul reținerii pentru executarea mandatului de arest din 08.11.2018, eliberat pe numele lui Grisman Timur, cu scopul sistării activității de serviciu nominalizate a ofițerilor de investigație al Inspectoratului de Poliție Bălți, au aplicat față de Matiescu Vitalie, Russu Serghei, Ciobanu Vitalie și Grîu Iulian violență fizică nepericuloasă pentru viața sau sănătatea, care s-a manifestat în efectuarea loviturilor cu pumnii și picioarele în regiunea feței și abdomenului, opunere de rezistență și imobilizarea colaboratorilor de poliție, pentru a oferi lui Grisman Timur posibilitatea de a se eschiva, ca rezultat au cauzat lui Vitalie Matiescu leziuni corporale sub formă de echimoză a ochiului stâng, fractura a osului nazal fără deplasare, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestor criterii se califică ca vătămare ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Grisman Timur întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte minciunoase, faptă care a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile*; și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi: *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul activității de serviciu*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței în cauză cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie numită o pedeapsă mai

blândă. Totodată, a solicitat anularea pagubei materiale, invocând restituirea prejudiciului părții vătămate.

În susținerea poziției sale, apelantul a invocat stabilirea incorectă, de către organul de urmărire penală, a calificării faptei conform art. 190 alin. (1) Cod penal. A menționat că a restituit părții vătămate telefonul mobil, cartela SIM și catela SD, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate. A considerat că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante pe caz, printre care aflarea unui copil minor la întreținere, prin ce a examinat neobiectiv cauza.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că, verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, a ajuns la concluzia că, apelul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Grisman Timur în baza art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a ținut să menționeze că, instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art. 61 și 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Grisman Timur pedeapsa în limitele sancțiunilor art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptelor comise de el, fiind totodată respectate prevederile legale ale art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și prevederile art. 84 alin. (1), (4) Cod penal.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art. 16 Cod penal, este din categoria celor ușoare, recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii, anterior judecat, concluziile necesare pentru sine nu le-a făcut și a comis din nou infracțiune similară, instanța de apel a conchis că, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, dispunând o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare.

Instanța de apel a ținut să menționeze, că în prezenta speță, potrivit materialelor dosarului, partea vătămată Guznac Ion a fost recunoscut prin ordonanța din 23.11.2018 calitate de parte civilă. Instanța a dat apreciere corespunzătoare alegațiilor inculpatului, prin care susține că a recuperat prejudiciul părții vătămate. Astfel, instanța de fond corect, bazându-se pe probele administrate pe caz, a conchis în privința admiterii acțiunii civile înaintate de Guznac Ion împotriva inculpatului în mărime de 6200 lei.

Aceeași apreciere este dată și de către instanța de apel argumentului invocat de apelant, potrivit căruia a susținut că a restituit paguba, or, la materialele prezentei cauze se atestă o dovadă în acest sens.

Instanța de apel a stabilit că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Grisman Timur, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind admiterea acțiunii civile a părții vătămate Guznac Ion, în mărimea prejudiciului în care a dispus.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă că, instanța a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, instanța interpretând greșit revederile art. 75 alin. (1) din Cod penal și anume, care stipulează ca persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplica o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana este declarată vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului Penal, în special prevederile art. 79 Cod penal.

6. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care solicită respingerea recursului ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele expuse în contextul ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul Cojocar R., instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârile recurate sunt conforme legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să le afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanțelor de fond adoptate pe caz în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului.

În corespundere cu dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către titularul cererii de recurs.

Din conținutul recursului declarat de apărătorul inculpatului se constată că acesta, face referire la temeiul de casare din art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea parțială a deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care lui Grisman T, în baza art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Analizând textul cererii de recurs, instanța constată că apărătorul critică faptul neaplicării față de inculpat a prevederilor art. 79 și 90 Cod penal. Însă, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

În toate cazurile, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat. De aceea, Colegiul

apreciază că recursul declarat de avocatul Cojocar R., care se bazează în mod esențial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, în latura stabilirii pedepsei.

Colegiul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod de procedură penală, de 5 ani și 8 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acesteia.

Totodată, se relevă că, corect instanța de apel a menținut sentința în partea neaplicării în privința inculpatului a institutului suspendării condiționate a pedepsei, având în acest sens în vedere că: „... *instanța de fond, constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de inculpat, ținând cont de prevederile legale ale art. 61 și art. 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Grisman Timur pedeapsa în limita sancțiunilor art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptelor comise de el, fiind totodată respectate prevederile legale ale art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și prevederile art. 84 alin. (1, 4) Cod peanl.*”

Anume datorită circumstanțelor de mai sus, instanțele au statuat asupra aplicării pedepsei închisorii în privința lui Grisman T., orientată spre limita minimă specială prevăzută de sancțiunea art. 190 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, coroborată cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată ținând seama atât de circumstanțele ce îi atenuează răspunderea penală a inculpatului pentru faptele comise.

Față de lucrul judecat de către instanțele de fond, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractoarei este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care o va descuraja pe viitor de a comite alte fapte infracționale de același gen.

În subsidiar, Colegiul mai evidențiază că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege.

În speță, legea prevede în termeni exhaustivi că, art. 90 Cod penal poate fi aplicat doar la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, inculpatul fiind condamnată la 5 ani și 8 luni închisoare, totodată, se conchide că în privința acestuia nu sunt pasibile aplicării nici prevederile art. 79 Cod penal, întrucât în speța dată nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale de natură să determine instanța să-i aplice o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocatul Cojocar R. în numele inculpatului, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală privind-l pe **Grisman Timur Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **12 noiembrie 2020**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana